

[H. P. Hansen (Sorø A.)]

lemmer af dette Ting og Blade ude omkring har lavet en stor Agitation for, at Tøjskatten, populært kaldet, skulde afskaffes. Dertil har jeg sagt, at det er jeg villig til, men at der er mange andre indirekte Skatter, som man med lige saa stor Ret kan vende sig imod. Vi er villige til at gaa ind i en Forhandling derom, hvis der kan opnaas Enighed. Dertil har jeg saa føjet, at jeg tror, det bliver vanskeligt, for hvis man skal lægge Byrden over paa de direkte Skatter, vil man ikke kunne faa Penge nok ind, og skal man tage andre indirekte Skatter, bliver Vanskelighederne lige saa store som forhen.

Jeg har ikke udtalt mig med et eneste Ord om, at Tøjskatten bør afskaffes, eller sagt, at vi ikke havde Medansvar for denne Skat. Jeg har udtalt det Ønske, som det ærede Medlem sikkert ogsaa har, at Skatterne kan komme ned — det har vi da hørt saa mange Gange fra det ærede Medlem, og det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobj talte stærkt derfor. Jeg hørte nok det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sige: Lad os tage saa mange Skatter ind som muligt i Stedet for at optage Laan. Det er en Tale, som enhver Finansminister altid vil være enig i og synes rigtig. Jeg mener ogsaa, at man bør udskrive Skatterne saaledes, at der er Balance paa Regnskabet — det fremsatte jeg ogsaa i mine Bemærkninger —, saa paa dette Omraade er der absolut intet Grundlag for det ærede Medlems Udtalelser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) mente, at Baggrunden for mine Udtalelser var visse Ting, der havde staaet i Venstreblade. Deri tager det ærede Medlem ganske fejl, og det ærede Medlem har faaet at vide, at de første Udtalelser, jeg fremkom med, ikke kunde være fremsat paa Baggrund af noget, der havde staaet i Venstreblade. Det er min Mening, jeg har udtalt. Jeg har det ikke som det ærede Medlem at lade mine Taler bestemme væsentligt af, hvad der staar i Venstrebladene, eller i Aviserne i det hele. Jeg har henholdt mig til, hvad det ærede Medlem har sagt. Det, det ærede Medlem har sagt om de indirekte Skatter, kan meget let forstaas og vil sikkert ogsaa blive opfattet, som om Socialdemokraterne er villige til at afskaffe dem, men det støder paa den Van-

skelighed, at man ikke kan blive enig med andre derom. Der er ikke blot Tale om Tøjskatten, men om alle indirekte Skatter undtagen Spiritusskatten. Jeg tror, at enhver, som har den mindste finansielle Forstaaelse, ikke mindst den højtærede Finansminister, vil smile ad en saadan Udtalelse som sagligt Argument: at det i den nuværende Situation skulde være muligt at afskaffe alle indirekte Skatter. Det kan ikke være saglig Argumentation, der maa ligge andet bagved.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø A.) har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Sorø A.): Vil det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ikke paavise, hvor jeg har fremsat en Udtalelse om, at vi skal afskaffe alle indirekte Skatter. Jeg har ikke fremsat et eneste Ord om, at vi skal afskaffe alle indirekte Skatter, det kan det ærede Medlem ikke finde i min Tale (*Knud Kristensen:* Jeg har citeret det!). Maa jeg saa rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem: Vil det ærede Medlem og Venstre absolut ikke gaa til Forhandling om Afskaffelse af Tøjskatten? Det vil være interessant at faa det konstateret.

Maa jeg dernæst sige med Hensyn til Landarbejdernes Dyrctidstillæg og Manden med de 110 000 Kr., at jeg ikke kan forstaa, det kan have stødt det ærede Medlems Følelse; thi jeg sagde, at hvis denne Mand, som har 110 000 Kr. — ganske vist maa han betale noget over 70 000 Kr. i Skat, det har jeg føjet til, saa at det Beløb, der bliver tilbage, bliver betydeligt reduceret —, havde givet hver af sine 10 Arbejdere, hvis han har 10 Arbejdere, 200 Kr. om Aaret, altsaa i alt 2 000 Kr., vilde han selv kun have betalt 500 Kr., fordi han havde sparet 1 500 Kr. i Skat. Det var meget hensynsfuldt over for den paagældende større Landbruger, som har haft denne betydelige Indtægt.

Udtalelsen om Landkommunerne er jeg meget forbavset over. Burde Landkommunerne ikke ogsaa foretage sig noget med Hensyn til Bolighyggeriet? Har Landkommunerne ikke den samme Pligt som Bykommunerne til at sørge for, at der er Boliger derude, og vilde det ikke bidrage til — det laa i min Tale, det fremførte jeg ogsaa —, at man bedre kunde beholde Arbejdskraften ude paa Landet, naar der var Boliger til den? Nu er det saaledes i mange Landkommuner, at der ikke er Lejligheder at opdrive, og saa maa Folk, hvis de skal giftes, søge andre Steder hen.